

Стан Редакције и Админ.:
Космајска ул. бр. 22.
www.Страна.св

Огласи се дају у Админ.
Цена утврђена.

Неплаћена се писма не при-
мају. — Рукописи се не
ве враћају.

Писма, рукописе, новац и
тако остало што се односи
на лист, слати власништву
листа.

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАДНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВ. 1092

Излази сваки дан у 6 ч пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

РИМ, 10. фебр.

Мађари би мир

„Талијанска Агенција“ има ову вест из Трста:

Скоро сви мађарски народ посланици послали су барону Буријану, министру иностраних дела, заједничко писмо у коме траже да се мир закључи што пре, пошто у Мађарској влада глад а боје се и од побуне.

По пријему писма Буријан је конферисао са царем, а затим је дошао у Пешту, где ће одржати низ конференција са Тисом и угледнијим посланицима.

Берлин пред глају

Berliner Morgen Post доноси извештај свога сарадника са протестног збора који је одржан у Панкову, пре грађана Берлина, упрахо састави део Берлина.

Због је сазвала сојијалистичка организација Панков и умнице централни одбор да референга гога збора пошаљу једног њиховог посланика, кога они бирају. Ако Берлин увек бира 5 сојијалистичких посланика по њивом тројланом изборном систему, даље они су и господари политичке ситуације у целом Берлину, то је њихова централна послала посланика Ледебур, једног од најречитијих пољаника у немачком Рајстагу, да реферише на том збору.

Berliner Morgen Post, доноје цео говор посланика Ледебура, ми га доносимо само у изводу.

Збор је имао свој противствни карактер и био је обилно посећен. У пространој сали Restaurant und Vergnugungstablissement zum deutschen Adler, устао је Ледебур и поздравивши присутне отпочео је.

— Немачка влада је годинама припремала терен за овај крвави рат, и најзад је он је по њезиној жељи и дошао и одазвао се врло рђаво у човечанству. До сад је погинуло најмање око 5 милиона људи а колико ће још поги-

нути још с ни броја не зна.

Колико ће тек остати породица без свога хранитеља, колико ће деца остати без својих очева то се не да саглавати. Ја не могу да будем памет, коме се то допада овој крвопролиће те се овај рат одузговачи и све се више упропашћује људство.

Наши штампа, скривљује Силе Тројног Савеза, она вели, да су оне и изазвале овај страшан рат, мисмо, тако сад гуди немачка штампа и сувише тореријали се Силе Тројног Савеза, пису освртале на наше молбе. Штампа Сила Тројног Савеза, тврди опет, да је једино немачка жлела и хотела овај рат и да је Вилхелм звучну сабљом и дао миг Аустрији, да крвопролиће започне. Ја пак...

Дежурни полициски чиновник који присуствује збору устаје и примећује.

— Молим Вас г. посланиче да не врећате Џ. В. Цара Вилхелма!

— Па ја сам сада тек почео да говорим, а шта ћете радити кад будем рекао праву истину!

Ја пак са својим друговима, казао сам и у парламенту да је наша вада желела овај рат.

— А сада се добро сећамо како су поједини листови донели и слику погинулог Надвојводе Фрање Фердинанде, а испод његове слике осули се пло-

тунска пљуба на „дивљаке“ Србе, који су убили нашег савезника. „Србија се мора примерно казнити“, „Србија се мора прогазити“, „Немачка мора да освети св га савезника“, и т. д. такви трофеји су читани у бурним данима лудила наше штампе.

Када да Фрања Фердинанд више вреди него 5 или 10 милијона људи! (бурно одобравање.)

А сад што нису прогазили Србију ти јунаци који су за метнули овај рат! Нису српски људи, папирни војници, као што је то казао Локал Ансајгер, нису то муви. То је увидео цео свет па и наша влада. Ма како се рат свршио Србија мора постојати! Тај народ има заслуге за човечанство има најбогатију историју има најзавиднију географски положај на Балкану!

Но то је сад споредна ствар. Немачка влада, води рат, извела је толике милионе људи на људску касапницу, онда је и њена најсветија дужност да води рачуна о становништву, да ово не би помрло од глади.

Ми смо се сакупили овде да се посаветујемо шта да радијмо без хлеба. Хлеба је све мање у вароши, чак нема ни толико да се можемо да поткрепимо. Енглеска је затворила све изворе одакле би добијали хране и ми ћемо ускоро доживети најгорчије дане ако се овом крвопролићу нестане на пут.

Када да никога нема паметног у овој земљи! Ми имамо право да живимо, а ето влада нас је, својом крвицом, осутила на глад. Истина ратни

закони не дојуштају да употребимо средства, која су нам у мирном добу дозвољена. Али неће моћи никаква сила да уздржи гладне масе света да у оскудици животних потреба употребе оно што неће баш бити никоме пријатна Стим тим својим економским

положајем, они си дају сваку одговорност са себе за последице које могу да наступе.

Овај збор нека буде последња и најочтија опомена влади и нека гледа како год зна, да задовољи потребе својих уграђана да би било после

Самим тим својим

доцкњим!

Опет позивају

РИМ, 10. фебруара. Мађарска је позвала под заставу још једну класу ландштурма.

Грчко-турски спор

— Грчка је задовољена —

— Наш извештај —

АТИНА, 11. фебруара. — Грчко турски спор је коначно решен. Турски посланик, Галиб беј посетио је Венизелоса. Грчка ће влада поставити новог посланика на место Панаса.

— Нов посланик —

— Наш извештај —

АТИНА, 11. фебруара. — Парламенат ради Извршиће се избор посланика за Цариград на место Панаса. Као најовиљнији кандидат спомиње се, г. Ђорђе Страјт, бивши министар иностраних дела.

Santjago

Беч је гладан

РИМ, 11. фебруара. Јављају из Беча да је цена животних намирница достигла голику висину, да су народни посланици били принуђени, да се обрате влади, да ова учини нужне мере, како би се ова скупоћа ублажила.

Ј. Кумануди

— Наш извештај —

СОЛУН, 11. фебруара. — Овамо је стигао г. Андра Кумануди, управник Трговачке Агенције у Атини.

Santjago

КРОЗ ШИБУ

Пре неколико дана забележили смо, како је један службеник београдске Царинарнице отпуштен онога дана када је прослављао 42 годишњицу свога беспрекорног службовања. После тога нашао се са једним познаником, чиновником Царинарнице. Уз реч, ја му рекох како није оправдано што је стари службеник отпуштен и после 42 одне службовања.

— Тхе, брате, одговори ми он. Па није био за никакв посао. Стар био је неспособан за вршење тешке службе. Морали смо га заменити новом снагом.

Међутим, иако стар и неспособан исти је службеник за време Аустријанаца спасао силну робу од пљачкања, а исти господан — иначе мој добар пријатељ од дана првог бомбардовања Београда побегао је у унутрашњост! — Па ипак он је способан.

Репортер

Против тифуса

Неколико речи о томе како да се чувамо од ове опасне болести.

Већ су се јавила мишљења о томе, да је преко потребно строго издавање од тифуса оболелих војника од грађанства и болесних војника од других болести, е да би се ширење опасне болести тифуса спречило и сузбило. Ово је потребно учинити што пре, јер се приметило, да се ова болест брзо преноси и у грађанство, те је сада има и у свима местима где има болница војних са тифусним болестима.

На надлежнима је, дакле, да они у интересу здравља војника и грађанства ово издавање што скорије изврше.

Поред тога треба да се одржавају и следеће мере предострожности које спречавају ширење тифуса:

1.) Да се смањи, ограничи, ако није могуће да се сасвим забрани, посета тифусних болесника од стране публике и родбине, јер се доласком у

додир са оболелима зараза преноси и шири, па бива, да се зарази цела кућа и пропадне;

2.) Да се ни у коме случају не преносе умрли војници од заразних болести својим кућама;

3.) Да се умрла лица од тифусне болести биле војног или грађанског реда опевају од свештеника само на гробљу, без убицајених спровода и церемонија;

4.) Да се убицајене даје и помени не одржавају или бар на извесно време одложе;

5.) Да се из војних болница по могућству шаљу својим кућама ради опорављања само они војници, који не могу носити заразу на окolini;

6.) Да се искључи свака комуникација са домовима, где влада болест тифуса;

7.) Да се забрани причешћивање док траје зараза;

8.) Да се у варошима, јавним локалима болницама и надлежнима, као и по двориштима јавним и приватним одржава највећа чистоћа и љубре и остала нечистоћа, као први извори заразе уклоне.

Овако радећи ми верујемо: да ће се зараза брзо сузбити.

Једноруки генерал

Генерал По по нишким болницама

Генерал По, пре свога повратка у отаџбину, посетио је рањенике у свима нишким болницама.

Са свима се рањеницима рукоједом проговорио по неколико речи.

Кад је прилазио рањеницима којима је одсечена рука, или који су тешко рањени болно би се наслеђаја и рекао им смешећи се:

— И ја сам исте среће. Ето и ја немам руке.

СКИЦЕ

— Хо брате! — вајка се један ћифта, који се извукao од војне дужности — докле ће да пушају. Најзад шта смо им ми крива. Нека пушају на

војску а не на нас мирне грађане. Шта смо им ми криви — што да гине овај народ овде ни крив ни дужан!

— Па знаш иако је! Рат је рат! — вели други, који је учествовао у једној борби!

Маш брате, рат је рат. Али, испа, нека се не цуца на мирно грађанство! — запео ћифта да баци своје гледиште и да дочиже како је војска за све овакве краве, и како на њу треба падати, а не на народ, јер, забра, па војска није народ!

Под образном

Дневник Вести

Сер Липтон о Србији

При своме одласку из Србије, сер Томас Липтон, изјавио је: да је из Србије понео боље утиске но што се сачадао. Рокфеларова мисија у Скопљу

Чланови Рокфелерове мисије при своме поласку за Америку, задржали су се у Скопљу у циљу разгледања вароши

† Госпођа Луковића

Госпођа Љубица Луковића, супруга г. генерала Луковића, дугогодишња председница кола Срп. Сестара испустила је своју племениту душу јуче у Нишу после дванаестодневног боловања од пегавог тифуса којим се заразила у Ваљеву вршећи тамо дужност по поведењу енглеске мисије, делеша лично лекове, помоћ и понајаве рањеницима и страдалицима од рата. Покојна госпођа Луковићка била је једна од највреднијих и најзаслужнијих националних радница, далеко чувена и преко граница садање Србије Слава јој.

Санитарни одбор

Средишни одбор народних посланика решио је да се у споразуму са војним и цивилним санитетским властима образује санитетски одбор народних посланика, који ће ради на сузбијању заразе.

Меморандум

Коста Тимотијевић и Свет Ђорђевић, народни посланици и чланови српешког одбора

наро, посланика предали су члановима Рокфелерове мисије општиран извештај о стању у коме се данас Србија економски налази.

Пекари и бело брашно

Јуче су органи општински нашли један хлеб, код пекара коме општина даје бело брашно земешење хлеба, умешен пола са пројиним а пола са другим сасвим лошим прним брашном.

Општина даје београдским хлебарима бело и лепо брашно а ови месеци хлеб од пројиног брашна. Међутим то бело и укусно брашно употребљавају за мешење бурека и лепиња.

Молимо општинску управу да постави контролне органе за пекарнице у којима се меси и продаје тај хлеб и да објави грађанству у којим се пекарнице продаје хлеб што општина даје брашно. Ако нема контролних органа, нека употреби одборнике општинске.

Зашто је хлеб скуп?

Јуче је на београдској пјажници жито продавано по 32 динара и коефицијент 9 динара што чини свега 41 динара што чини свега 41 динара

нар. Према томе и хлеб треба да буде 0,41 д. кило кад се продаје у режији. Овда је неразумљиво зашто пекари продају хлеб од једног килограма по 0,60 д. к. и то још помешан са пројиним брашном.

Зашто нема цигарете

Београд добија у последње време некакве грчке цигарете, које су сасвим рђаве. Међутим код појединих привилегисаних лица има увек на лагеру специјалитета и од разних сорти.

Управа монопола треба да се постара да Београд добије цигарете.

Учитељи обвезници

Министар Војни претписом Ф. Ђ. О. Бр. 11049 од 28 јул 1914. године решио је да се сви до сада ослобођени учитељи одмах позову и упуте својим јединицама којима припадају. Ако који од њих није био распоређен по оперативним јединицама припадајућег позива, то нека се распореде као обвезници чиновничког реда и употребе у позадини на благајничке и томе подобне дужности у колико се оскудева.

Дневник једног артиљерца

из СРПСКО-АУСТРИЈСКОГ РАТА

11

25. августа. Кад сам устао био сам још весеља и спијен лепотом свога места јурио сам да све стране и пењао се на високе букве да бих што више део овог земљишта сагледао. Извлачио сам често на бокуљку одакле се може видети босански равници слушао пушњаву непријатељских топова, посматрао црвено-бели димњиних шрапнела и пажљиво јурио, неби ли осмотрио где је у муто-пови и одакле бија. Све је ово за мене било тај лепота сам се осећао врло рећан, врло задовољен.

26. августа. Кад одох ка фану на кафу нађох пуног већа и сви причају да је не пријатељ опет негде прешао преко Дрине, али не рекоша ми где. Газдарица као добра женска да би ме ослободила

дојадних мисли, пошто донесе кафу опет седе крај мене и почне весело разговарати... После кратког времена, кад сам се вратио топовима, сунце је већ високо било одскочило и бацало благо косо зраке, на земљу а ови одбијајући се разбијају се у многобројне колутине и треперје као милиони ројева губачке мушкице. У хладини, на високој зеленој и мекој трави веома је пријатно и ја осетих потребу да мислим: како рат и поред свих страхова и пакира и неке чудновате привлаче дражи и чари... Сваки час, сваки минут проведен у рату доноси нам по њшто ново, по нешто интересантно; час угу и очајаје, час на опет људост и задовољство! И све то купно зове срећа Ето баш се...

добијеш — ја ћу можда да бићу бокорна или а неим пуким случајем останем живи у овој упљи, одмах још утрага кидам чак за Ђевђелију. Јаја слатка моја рођако, да заша како је то страшно бити у Београду кад се паме оне несрћне швабе — кад пушају. Не знам који ме ћаво матера да дођем свако, нека ће војници и те хизантеме. Дошла сам да их обиђем: да видим да ли су све куле. Али преседе ми и оно мало живота што је остало у мене.

За дивно ми је чудо — ја се бар висам бацала на Бога камењем — како то баш тада да бомбардују Београд оне проклете швабурине кад ја долазим у Београд да обиђем своју кућу а узгряд да видим твоје мале канарине, и да понесем једну теглу слатка од тикивице!

Цео светаша је у Београд, седео читави месец дана па

Српшиће се

Писмо једног бегуница

Београд, 7. феб. 1915. г.

Драга моја рођако,

Када будеш примила ово

моје писмо — ако га уопште

ФЕЉТОН

П. К. Грегорић

Госп. П. ПОВУЧНИЧЕ!

Неоријатељ је наступао са свију страна и својом надмоћношћу претио је да опколи дивизију, која је штитила до минирајуће положаје, и да је или побије или сву зароби, са целим штабом. Команданти пукова бесно су гонили већ изгледију и преморену кују-сад, хитајући ка штабу, где је командант дивизије, стари и популарни пуковник Переић издавао заповести. На лицима свију огледала се забринутост. Само је стари пуковник, прекаљени ратник, из ратова за ослобођење, био миран. Свесни одговорности као и значаја од исхода ове борбе стари пуковник је без једног бледог облака на лицу, без и

једне црте, која би одавала очај, изглева одсечним гласом заповести, и сигурним покретом руке олупуштао је команданте, а ћутанте и ордованске.

Пшто је издао све заповести, уважао је на високог белца и у пратњи штаба пошао је да обиђе дивизију, да види да ли је сваки на свом месту, да ли је свака његова заповест извршена

Борба је већ почела и чета по чета примала је борбу. Гранате су падале, шрапнели су се распружавали, митраљези и пушке певале су своју по смртну песму, косећу младе живите, који су дошли да умру за добро своје отаџбине.

Долина, у којој се борба водила, врила је као у паклу. Али старога лава то није било. Стара ратничка крв у скомешала се у њему и он удари бесно белца и овај га у пуном трку понесе ка једном пуку. Гранате су и даље

фијукале и једна се зари у земљу, па неколико метара испред њих. Белац се пропе на предње ноге али га, и ако стаје, ипак још увек снажне руке дивизијара чвр

пријатељ отпоче да бије из топова. Одмах промена! Отмах друге мисли, друге речи, друго све! Истричи се на брег, и гледа се шта бије! Зар то није радозналост? Видиш да бије пешадију! Зар то није страшно? Зар то не наноси болове и тугу?... Видиш да му метци падају и распрашавају на голој пољани и празном простору! Зар то не изазива радост? Гледаш експлозију шрапнела, и видиш њихов црвено-бели дим! Па зар то није уживање, и зар све то укупно не чине срећу?

27. августа. Потврди се вест о упаду непријатеља преко Дриле и о заузетој Крупњу. Знајући кратковременост тих њиних надирања и катастрофалне по њих, свршетке свијују таквих упада, који су се увек свршили њиним оразом; ова вест ме није ни мало узнеширила, већ сам веома расположен и као и увек ужишао у свему шта се скомене дешава.

Румунија и Грчка

— Рад на румунско грчком зближењу —
— Наш извештај —

СОЛУН, 10 фбр. — У овлашћима круговима близким губернеру говори се да се у Атини у велико ради на румунско-грчком споразуму. Преговоре води румунски посланик. Иницијатива за овај споразум потекла је од стране шефа румунске владе Братијана.

Полициска хроника

Самоубиство
Јуче око 9 и по часова пре подне извршио је самоубиство у своме стану Љубомир Грујић, обућар. Убиство је извршио асталским вожем, пресекав гркљан. Смрт је наступила после неколико тренутака. Држи се да је самоубиство извршено услед домаћих размирица са женом.

Душевно оболела
У реону топчидерске полиције, нађена је јуче Мила Ни-

никад ни један пуцај не чуше. А одкуда то да сад бомбардују Београд кад ја баш долазим!

Саветовала би свакога: да не долази никако у Београд док се год рат не сврши! Оно истина врло је лепо у Београду. Чист и пријатан ваздух, нема заразе, не газиш и паланачко блато — јер је фину дрвећу калдрму као и друге споредне улице по чијили заробљеници — па сад дај прилично одужао, то пад је ведар тако да се већ око 4 сата почиње да корзира. Ту можеш видети многе београдске dame како се појављују на нашем лепом и гордом корзу у.

Наравно са разликом том, што корзирање не траје више до 7 часова, већ само док нас обасјава природна електрична лампа — дан. Не можеш да видиш ону дивну и јаку светлост електричних бо-

колић са Уба, на којој су примећени знаци умног разбојства.

Она је упућена у болницу за душевне болести.

Ратни пљен

Јоша Рацковић помоћник радње Денче Стојановића, предао је јуче Управи Београда 1500 круна.

Он је тај вовац био примио од Аустријанапа док су били

овде, као капару за неке коже, које су хтели да од њега купе. Али, кад су киднули из Београда заборавили су и на повац и на коже.

Изгубио вовац

Рафаел И. Меровах, овдје изгубио је јуче, приликом долaska у Београд, у возу, портионе у коме је било 6 банкнота од по 100 динара и 73 банкнота по 10 динара.

Јапан и Кина

— Јапанске припреме —

ПЕТРОГРАД, 7. фебруара. — „Дели Кроникл“ јавља, да Јапан чини велике вјerne припреме. Његови ратни бродови добили су наредбу да се врате. Од прилике 35 окlopњача и 35 других ратних бродова крстаре дуж кинеске обале Мобилисне су три класе резерве. У Кореји је оглашено опсадно стање.

РУСКА ОФАНЗИВА

Жа Кавказу

ПЕТРОГРАД, 10. фебруара званично. — На Кавказу у току дана 30. 8. фебруара било је сукоба у пределу Трансочорока, где су Турци били одбачени преко реке Ичкалон. Не јављају ни за какву другу борбу на осталим деловима фронта.

ФРАНЦУСКА ОФАНЗИВА

Бомбардовање Калеа

ПАРИЗ, 10. фебр (11 час. ноћу). — Један цепелин бомбардовао је јутрос Кале. Бацио је 10 бомби, које су убиле пет лица грађанског реда и причиниле незнанту штету. Наше су батерије наштиле један топ тешкога калибра, који је био намештен близу Ломбарцида.

Жа Енку

ПАРИЗ, 10. фебр. — Између Лиса и Ена јављају за веома успешну ватру наше артилерије, која је заштитила нашу комору. Непријатељ је јако бомбардовао Ренс између 8 и 9 преко дана 9. фебруара. Има дosta жртава међу становницима, који на тај начин плаћају Немцима за њихове неуспехе последњих дана. На фронту Суен Босежур имали смо нових усеха и освојили смо један ред ровова и две шуме. Потпуно смо одбили два веома јака напада. Задобили смо много војника и нанели непријатељу велике губитке.

У Аргони

ПАРИЗ, 10. фебр. — У Аргони наша артилерија и пешадија било су надмоћније нарочито у Фонген-Шарм, код Маји Терез и у шуми Болан.

Између Аргоне и Мезе наше напредовање за последња два дана у шуми Мепи добило је још веће разmere и консолидовали смо наше положаје. У Еспаржу после нових напада продужили смо да задобијамо терена. Ми сада држимо готово све непријатељеве позиције у Комбру југоисточно

ген лампи, које пред београдским радњама осветљавају багат избор помоћно манифактурни радњи! Али ипак осећаш се пријатно је да си у Београду — у „београдском свету.“

Овога момента, када ти пишем, налазим се под сводовима нове Народне Скупштине. Да ти је да видиш мој сада њи „писаћи“ сто. Чучни у једном ћошку испод бетонираних свода и на крнилу сам положила једну даску на коју ти пишем.

Замисли само мој мали бусац вјапи пуст, који сам тек прошле јесени са толико радости уредила! Нисам ти, нијад драга рођако чула ову пузњаву, ти знаш већ да смо ја и мама благовремено побегле из Београда. Па какве су им ове пусте гранатетеље, свака експлодира, а где удаји ту изправи читав хаос и безбраздук. Кад лети над

Београдом онда нам је иајхладније око срца, не знаш где ће да падне, а фијук нам страшан и несношљив!

Кад се распрсле мислиш да је вола вароши нестало. Госпођа Етелка, провуче главу кроз оне отворе и посматра околину не би ли слизила у који крај падају. И само се диже густ и прни дим који представља читав облак. За читави пул сата неможеш ништа друго да видиш осим тај прни дим.

Ево сад баш пролазе улицом читаве масе света — жена, деца и девојака, журним корацима корачају помамно напред. То су они становници са Теразија и из варошког квартала који чим припушта Шваба беже у горњи крај вароши или најзад у крањем случају смештају се у ону рупу — Таш Мјдан. Ту као бајаги — као и овде код нас — не може граната да нашкоди!

од Еспаржа и сам Комбр је под нашом ватром. У шуми Бушо јужно од Еспаржа одбили смо један немачки напад. У шуми Бриле и у шуми Апрмон заузели смо један непријатељев ров.

У Елзасу

ПАРИЗ, 10. фебр. — У Елзасу заузели смо већи део села Штосвајер, коме смо се јуче тек били приближили.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Против мика

БЕЧ, 7. фебруара. — Јављају из Христијаније, да су се представници трију марија: Данске, Шведске и Норвешке слојише о заједничком поступању како би осигурали пловидбу у Скагераку и Категату и Сунту, против опасности од мина.

Отворења изложба

БЕЧ, 9. фебруара. — Јављају из Санфранциска, да је отворена светска изложба.

Са мора

ПАРИЗ, 9. фебруара. — Ноћу између 6 и 7 једна немачка подводна лађа торпедирала је на широком мору према Дајену брод „Динора“ без претходне спомене. И ако јако оштећен брод је успео да дође до Дајела, где ће бити оправљен. „Динора“ је стара аустријска лађа, која је конфискована после објаве рата.

Распознавање бродова

РИМ, 9. фебруара. — Са обзором на услове пловидбе у морима северозападне Европе и у циљу лакшег распознавања тајанских бродова министар марије решио је, да италијански трговачки бродови, који плове у поменутим водама, морају увек имати развијену италијанску заставу и у једном великом правоугаонiku на боковима лађе угинуте тајанске боје распоређене као и на италијанској застави. На послетку име лађе и њено порекло исписано крупним словима, како би се она могла читати ноћу на одстојању. Тајанске лађе у случају да их једна подводна лађа задржи, имају да спусте у воду један чамац и да поднесе хартије и дневник, како би олакшале констатовање националности брова.

Италија се спрема

СОЛУН, 10. фебруара. — Сви италијански поданици, који се налазе у Ливерпулу добили су наредбу да буду припремни да се сваког тренутка врате у земљу.

Без угља

РИМ, 10. фебруара. — Из Трста јављају, да су улице мрачне пошто се неосветљавају услед оскудице у угљу.

Терор у Трсту

Аустријанци врше ужасан терор над Италијанима

СОЛУН, 10. фебруара. — Јављају из Трста да је стање у приморју постало готово очајно. Велики број Италијана напушта Приморје, иако се при себи чине ужасне сметње.

У Трајекту власти задржавају све Италијане од 17—65 година.

Сад... е.. то фијуче она фугасна граната. На улици од мимопролазника чују се узвиши: јај, уф, куку и сваки ти се у том очајничком моменту сагиње, машинално мислећи да му сагињање главе много помаже.

Највећа почаст одаје се тим фугасним гранатама, како мени изгледа, јер кад она фијуче срце се леди у човека, пусти само од себе какав болни уздах, — сарнитички ропац, и онда завлада највећа тишина у души, застанеш и помислиш:

„вљада неће баш на мене да падне!“

Ова пузњава је нешто са свим друго него оно што смо ја и ти, прошле године као болничарке замешљале слушајући рањенике како нам причају о борбама и рату.

Једва чекам кад ће престати та проклета пузњава само да се што пре очистим из Београда. Ако останем жив од још сутра ћу да се кренем за Крагујевац.

Српским рањеницима

Рањеници, наша браћа мила,
Грозних ли сте рана задобили,
Задобили на бојном пољу.
Бранили сте отаџбину своју.

Кад ви с у болнице транспортују
На путу ви с браћа дочекују,
Наше сестре болничарке младе
Оне леже више болне ране

Рана ваша, ко да нема бола,
Саломисте српскога злотора,
Да сам сиви соко и да имам крила
И ја би вам тада у помоћи била.

Ал не могу сада,
Јер сам јоште мала,
Па зато сам у писми
Захвално т вам дала.

Захваљујем сваком брату
Из Србије миље,
Ко се сада бори
За Србинско име.

Та захвалност моја
Нек дјеке свуда
Бог да живи Србију
Која чини чуда.

Српска ми је дика
Српско име поим,
Па зато се с вами
Дичим и поносим.

Авај српски брате,
Авај, српски сине,
Сваки треба за слободу
У боју да гине.

Га почујте браћа мила
Песму Сркиње,
Како треба да се гине
За Србинско име

Борка Шишмановић
ученица III раз. гимн.

Ратна пошта

Молим сваког оног који би ми
шта знао о Тихомиру Стојано-
вићу — Мрци, четнику из Чачка
и Петронију Ђорђевићу редову 1
чете 1 батаљон Х пеш. кадровског
пуковника, нека буде тако добар и јави
на адресу њиховог брата: Мил-
раду Стојановићу нареднику —
Цара Лазара улица бр 64 Чачак,
пошто се први није јавио од дана
мобилизације па ни до данас а
други није се јавио три месеца.

Ћелешке

Један студент тражи стан за
самца. Понуде послати администрацији
овог листа, под знаком
Д. К. 1—3

Потребна куварица Хотел „Хај-
дука Вељко“ у
Ваљеву потребује једну млађу а
здраву куварицу. Заинтересоване
нека се јаве неносредно хотели-
јерију Живораду „Тани“. 1—3

Тражи се један пословни
фијакер. Образити се преко уреда „Страже“
на адресу: Б. П. 1—3

Продаја кожа

Начелник Београдске Војне Станице на дат 14. с.в. мес. у 9 сати пре подне пред кафаном „Мали Балкан“ изложиће јавној продаји и то:

13 комада говеђих кожа и
4 „коњских кожа

Позивају се купци да дођу на
лицитацију.

Са болом у души јављамо
нашим пријатељима сродницима и познаницима да је наш
супруг односно отац

Урош Поповић

рачунописатач Министар. Војног
у пензији

преминуо 8. о. м. у Београду
а сахрањен 9. ов. мес. у својој 72 години, после дужег болovanja

Ожалошћени: супруга Милева;
син Војислав, арт. пуковник
и остала родбина.

2—3

ТРГОВИНА КАНЦЕЛАРИЈСКОГ МАТЕРИЈАЛА

Маричића и Јаковића — Ђеоград

отворена је и нуди својим пошт. потрошачима велико
и комплетно стовариште хартија, канцеларијског ма-
теријала и остале књижарске робе. 1—3

Пажња опанчарима — лифераџима

приликом садашње лифераџије опанака за државу,
да имамо велику количину говеђих кожа, усо-
љених, пребачених и разапетих у свим теки-
нама и то у стовариштима:

У Београду магацин Југовића улица — усољених и разапетих
„Младеновцу“ магацин код Станице — усољених
„Крагујевцу“ магацин г. Урош Симића — усољених, преба-
чених и разапетих а и свињских.
„Јагодину“ магацин на Пијаци — усољених.
„Крушевцу“ магацин преко од „Такова“ — усољених и разапетих.
„Нишу“ магацин г. Димитрија Агоре — пребачених.
„Свилајну“ магацин на Пијаци — разапетих.
„Краљеву“ магацин г. Буњака — разапетих.

ЦЕНЕ СУ УМЕРЕНЕ.

КОЖАРСКА ТРГОВИНА

МИГРИЋ, НОВАКОВИЋ И СТЕФАНОВИЋ

6—15

Фабрика конзерава

У КРАДГУЈЕВЦУ

Извештава ОПАНЧАРЕ да ми са продају већу ко-
личину говеђих усољених кожа. Цена умерене. Шаље
на повуку када се за исте пошаље капара 10 динара
од једне коже.

Фабрика Конзерви.

40 2—3

СПЕДИТЕРСКА И КОМИСИОНЕРСКА РАДЊА

КАЛЧИЋ И ВОЈИНОВИЋ

СКОПЉЕ — ЂЕВЂЕЛИЈА

Извештава своје поштоване муштерије да њихова радња и даље врши ЦАРИНСКЕ
ПОСЛОВЕ како увозне тако и извозне при царинарницама СКОПЉАНСКОЈ и ЂЕВЂЕЛИЈСКОЈ
и ако су шефсви радње у рату.

Адреса за телеграм: КАЛЧИЋ ВОЈИНОВИЋ, Скопље Ђевђелија.

2—15

Хотел „Уједињење“ у Ђујерији

Због војне обавезе предајем које вољан примити нека
се обрати моме оцу Арађелу Брзаковићу. Хотел има
нешто свог једика са којим олакшава услове Закуп
имам до 1. маја 1917 год.

44

2—3

ПЕЧАТОРЕЗАЧКА РАДЊА

ИЗ БЕОГРАД

Жирка Јележбајха

Обреновића улица преко пута „Руског Цара“ у Нишу

прима поручбине печата и штамбиља. Гравира златне и сребрне ствари, израђује
брзо и солидно по умереној цени. На за-
хтев шаље свој илустровани ценовник.

26

9—10

Црвени Крст

моли за поклоње: новаца лушека,
гаћа, чарапе, сламарица, кошуља,
јоргана, јастука, поњава, ћилима
шареница, пешкира, марама, назу-
вица, опанака, чипел, паучи, анула и посувђа.

Чича Панта Ностић

преселио је своју радњу од „ВУКА КАРАЦИЋА“

код „Арапина“

МАКЕЈОНСКА УЛ. ЦА

преко целог дана точи се свеже пиво
(чаша 0·20 кригља 0·30 п. п.) велики из-
бор природног пива и српских мезелука.

УСЛУГА БРЗА И ТАЧНА.

9—10

Моје добром супругу

+ СИМИ ГЛИГОРИЈЕВИЋУ

рентијеру

даваћу полуголишњи парастос у суботу 14. фебруара
у 10 час. у пркви на новом гробљу.

Молим сроднике и пријатеље да буду присутни
овом тужном помену.

Ожалошћена супруга
Милева.

45,2—3